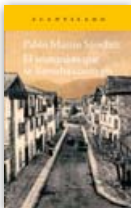

5 raons per llegir...

El anarquista que se...

Pablo Martín Sánchez

Acantilado.
624 pàg. 26 €

1. La troballa: a Google

A internet

veuran que *El anarquista que se llamaba como yo* és el llibre revelació del moment (al costat d'*Intemperie*). Precisament a Google va trobar Pablo Martín el seu protagonista: es deia com ell, el fet el va encuriosir i li ha dedicat... un tros de novel·la!

2. El muntatge: d'una carta crítica a crítics a la butxaca

Pablo Martín, l'autor, és un corrector i exllibreter reusenc que un dia va escriure a l'editor d'Acantilado rectificant-li qüestions professionals. En acabar la seva primera novel·la, atrevit i coherent, l'hi va enviar. I el va convèncer, a ell i a la crítica.

3. L'àcrata: arrossegat, executat i immortalitzat

I qui era el Pablo Martín històric? Se'n sabia poc: que va

ser condemnat el 1924 per intentar enderrocar la dictadura de Primo de Rivera... i poc més. Després d'un esforç titànic de documentació, però, el seu homònim el reviu. I veiem el nen, el jove i l'anarquista que es va deixar endur pel corrent.

4. El joc: realitat, mentida i aventura sense 'spoilers'

Durant 600 pàgines, la novel·la és perfecta: ben escrita, ben documentada i ambientada, amb punts forts al cine, al judici, a la Setmana Tràgica, amb Blasco Ibáñez i Unamuno... I, enemics dels *spoilers*, no podem dir més; bé, sí, un consell: gaudiu-ne, però no us en refieu. Ja ho entendreu...

5. La vigència: lectures polítiques i reflexió

Hi ha mil coses a destacar: l'herència de Baroja, els cameos històrics, Robinson i Leandro, les cròniques del judici, el toc perequià (de Pèrec)... Entre el millor, però, hi ha la vigència del xoc polític, que es podria aplicar a l'actualitat. Com fan els clàssics. —Ricard Ruiz Garzón